

раздвине! *Убят и ската и бага*
 Гръмъ премина въ небесата,
 дъждъ презъ облакъ зароси,
 и огъна той листата *преднари жъла*
 съ благодатни ен съзи. *Убий се*

Вън
 Охолно отърси чело *Бъло*
 горделивий перестъ кринъ
 и венценце натежело
 дигна желто-златний сминъ.

4
 Люляката миризлива
 пръсна пресенъ ароматъ,
 неразцвналата слива
 вмигъ разпери кичестъ цвятъ

2
 А надъ вейчиците лъхна *Вън се отбиде облакна*
 тихо бодъръ ветрець накъ, *Като и люгъ и убъ и знакъ*
 и градината въздъхна,
 като по възшебенъ знакъ.

и кофъ
5
 Скрить за часъ, отново блесна
 слънчевия ведъръ ликъ —
 и градината го срещна
 чудомъ възродена вмигъ.